

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.02.1998
KOM(1998) 73 endelig udg.

98/0060 (CNS)

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om fastlæggelse af regler for anvendelsen af
EF-traktatens artikel 93

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Kommissionen indledte i 1996 et initiativ med henblik på en omlægning af statsstøttekontrollen, der var fokuseret omkring iværksættelse af en mere gennemsigtig, sammenhængende og effektiv politik på grundlag af traktatens artikel 94. Rådet (industriministrene) hilste den 14. november 1996 enstemmigt initiativet velkomment og tilskyndede Kommissionen til at fremsætte forslag herom.

Kommissionen godkendte den 15. juli 1997 et forslag til en "bemyndigelsesforordning"¹. Forslaget blev forelagt for Rådet, hvor der blev opnået politisk enighed den 13. november 1997. Det vil blive formelt vedtaget i 1998, så snart Europa-Parlamentet har afgivet sin udtalelse. Når forordningen er vedtaget, vil Kommissionen have mulighed for at godkende gruppefritagelser for visse kategorier af støtte, for hvilke Kommissionen har fastlagt tilstrækkeligt specifikke kriterier (f.eks. støtte til SMV, F&U, miljøbeskyttelse, uddannelse og regionalstøtte), hvorved medlemsstaterne fritages for anmeldelsespligten, hvis en række forud fastsatte kriterier er opfyldt. Dette system vil forenkle statsstøttekontrollen og gøre den mere effektiv.

Nærværende forslag til en "procedureforordning" er næste skridt i Kommissionens initiativ i henhold til artikel 94. Det tager sigte på at øge gennemsigtigheden og retssikkerheden ved at kodificere og præcisere procedurereglerne på statsstøtteområdet. For øjeblikket findes de eneste retsbestemmelser om statsstøtteprocedurerne i traktatens artikel 93. Gennem Kommissionens praksis og Domstolens retspraksis er der imidlertid udviklet et helt sæt regler², som ikke er tilstrækkelig gennemsigtige på grund af fragmenteringen af reglerne. Ved hjælp af den foreslåede forordning vil det være muligt at samle procedurereglerne i én sammenhængende tekst. Forslaget er især baseret på det eksisterende system, men det præciserer også visse aspekter og strammer reglerne op på nogle punkter, hvor der er et klart behov for et mere effektivt kontrolsystem. På denne måde er det muligt at øge retssikkerheden for medlemsstaterne og virksomhederne, samtidig med at Kommissionens statsstøttepolitik bliver gennemsigtig og mere effektiv.

Kommissionens forslag bekræfter, at forpligtelsen til forhåndsanmeldelse og "stand-still"-princippet i artikel 93, stk. 3, er hjørnestenen i statsstøttekontrollen. I overensstemmelse med Domstolens hidtidige retspraksis³ påhviler denne forpligtelse i medfør af artikel 93, stk. 3, den berørte medlemsstat.

For at kunne tage stilling til en sag skal Kommissionen råde over fuldstændige oplysninger om den pågældende sag. Hvis det ikke er tilfældet, anmoder den medlemsstaten om supplerende oplysninger inden en nærmere fastsat tidsfrist, hvor der er taget hensyn til sagens komplicerede karakter.

¹ Forslag til Rådets forordning om anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 på visse former for horisontal statsstøtte, EFT C 262 af 28.8.1997, s. 6.

² Se "Konkurrencereglerne i De Europæiske Fællesskaber - Del II A - statsstøttere reglerne pr. 31.12.1994", Europa-Kommissionen, Bruxelles, Luxembourg, 1995. De relevante tekster siden denne publikation er:
- skrivelse til medlemsstaterne af 22.2.1995 om de rentesatser, der skal anvendes ved tilbagesøgning af ulovlig ydet støtte
- Kommissionens meddelelse om tilbagesøgning af ulovlig ydet støtte (EFT C 156 af 22.6.1995, s. 5).

³ Dom af 11.7.1996, sag C-39/94, SFEIF m.fl./La Poste m.fl.

Den beslutning, der vedtages af Kommissionen, er altid rettet til den berørte medlemsstat⁴. Kontrolproceduren er således stort set baseret på en dialog mellem Kommissionen og den berørte medlemsstat, som er Kommissionens modpart efter de almindelige retsregler.

I denne henseende bekræfter Kommissionens forslag den holdning, den har forsvaret i appellen mod CFI-beslutningen i Sytraval-sagen⁵. Det kan navnlig ske, at Kommissionen underrettes om en støtte på en anden måde end ved en medlemsstats anmeldelse. Sådanne oplysninger kan bl.a. komme fra pressen eller fra en klager. I henhold til forordningen skal Kommissionen omgående undersøge disse oplysninger, uanset hvor de kommer fra. Kommissionen har alene kompetence til at tage stilling til, om støtten er forenelig med fællesmarkedet. Det kan ske på to måder: enten finder Kommissionen efter en indledende undersøgelse, at støtten er forenelig, eller den indleder proceduren efter artikel 93, stk. 2, hvis den efter den indledende undersøgelse forsat er i tvivl, og træffer en endelig beslutning efter at have opfordret de berørte parter til at fremkomme med deres bemærkninger⁶. Hovedformålet med denne opfordring er at indhente alle de fornødne oplysninger fra de berørte parter, for at Kommissionen kan tage stilling til, hvad den yderligere skal foretage sig⁷. Den giver de øvrige medlemsstater og berørte sektorer mulighed for at fremkomme med deres synspunkter⁸. De berørte parters rettigheder sikres bedst inden for rammerne af den formelle procedure i artikel 93, stk. 2.

I nogle tilfælde viser det sig, at de oplysninger, der fremkommer under proceduren, er ukorrekte. Hvis disse oplysninger viser sig at være af afgørende betydning for beslutningens udfald, bør Kommissionen kunne tilbagekalde sin beslutning uden at være bundet af bestemmelser med hensyn til en tidsfrist. I en sådan situation vil Kommissionen også tage hensyn til parternes legitime interesser, især støttemodtagere og tredjeparter, i overensstemmelse med de almindelige retsprincipper.

Støttemodtagerne kan imidlertid ikke påberåbe sig en legitim forventning, når de har modtaget en støtte, der er i strid med procedurereglerne i artikel 93, stk. 3. Hvis en støtte er i strid med fællesmarkedet, vil Kommissionen systematisk kræve, at den berørte medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger for at kræve støtten tilbagebetalt. De medlemsstater, der har problemer med at tilbagesøge støtten, forelægger deres problemer for Kommissionen, og søger i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 5 at finde en løsning i samarbejde med Kommissionen. Det er kun i helt ekstraordinære sager, hvor medlemsstaten kan påvise, at det er helt umuligt at efterkomme Kommissionens beslutning, at det er muligt at give afkald på kravet om tilbagebetaling af støtten⁹. For så vidt angår forslaget om, at retsmidlerne under national ret ikke skal have opsættende virkning, følger dette af Domstolens praksis om den effektive virkning. Dette forslag bringer ikke støttemodtagernes grundlæggende ret til forsvar i fare. Retsmidlerne under national ret er stadigvæk tilgængelige for støttemodtagerne, og disse kan herudover overfor Domstolen benytte sig af muligheden for at påberåbe sig traktatens artikel 185 mod Kommissionens beslutning og anmode om opsættende virkning.

⁴ Dom af 18.12.1997, sag T-178/94, ATM mod Kommissionen.

⁵ Dom af 28.9.1995, sag T-95/94, Sytraval m.fl. mod Kommissionen.

⁶ Dom af 20.3.1984, sag 84/82, Tyskland mod Kommissionen ("Clacs-planen"); dom af 15.6.1993, sag C-225/91, Matra SA mod Kommissionen.

⁷ Dom af 12.7.1973, sag 70/72, Kommissionen mod Tyskland.

⁸ Dom "Claes-planen", nævnt tidligere.

⁹ Dom af 2.2.1989, sag 94/87, Kommissionen mod Tyskland; dom af 20.3.1997, sag C-24/95, Delstaten Rheinland-Pfalz mod Alcan Deutschland GmbH.

Kommissionens mulighed for at have alle de fornødne midler til rådighed for at sikre overvågelsen af dens beslutninger er af afgørende betydning for kontrolsystemets effektivitet. Kommissionen har ikke til hensigt at forøge medlemsstaternes eller dens egne tjenestegrenes administrative byrder. På grundlag af artikel 93, stk. 1, anmodede Kommissionen i 1994 alle medlemsstater om at indsende standardiserede oplysninger i form af detaljerede årlige rapporter om en række vigtige ordninger og forenklede rapporter om alle de øvrige ordninger¹⁰. Disse krav blev ændret i 1995 for at bringe dem i overensstemmelse med Fællesskabets internationale forpligtelser. Medlemsstaterne indsender endvidere årlige oplysninger om al den støtte, de yder, med henblik på Kommissionens udarbejdelse af dens oversigter over statsstøtte.

De årlige rapporters udformning er blandt de proceduredetaljer, der vil blive præciseret i gennemførelsesforordninger. Inden sådanne forordninger vedtages, vil Kommissionen høre Det Rådgivende Udvalg om Statsstøtte. Dette udvalg bør være identisk med det udvalg, der nedsættes ved bemyndigelsesforordningen.

¹⁰ Skrivelse fra Kommissionen af 22.2.1994, SG(94) D/2472.

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om fastlæggelse af regler for anvendelsen af
EF-traktatens artikel 93

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg¹³, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Med henblik på anvendelsen af traktatens artikel 77 og 92 har Kommissionen i henhold til traktatens artikel 93 særlige beføjelser til at beslutte, om en statsstøtte er forenelig med fællesmarkedet, når den undersøger eksisterende støtte, når den træffer beslutninger om nye eller ændrede støtteforanstaltninger, og når den træffer foranstaltninger vedrørende manglende overholdelse af dens beslutninger eller anmeldelseskravet;
- 2) i overensstemmelse med De Europæiske Fællesskabers Domstols retspraksis har Kommissionen udviklet og etableret en fast praksis for anvendelsen af traktatens artikel 93 og fastlagt visse proceduremæssige regler og principper i en række meddelelser; med henblik på at sikre effektive procedurer i medfør af traktatens artikel 93 er det hensigtsmæssigt at kodificere og styrke denne praksis gennem en forordning;
- 3) en procedureforordning om anvendelsen af traktatens artikel 93 vil øge gennemsigtigheden og retssikkerheden;
- 4) i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 3, skal alle påtænkte nye støtteforanstaltninger anmeldes til Kommissionen, og de må ikke gennemføres, før Kommissionen har givet tilladelse hertil;
- 5) i overensstemmelse med traktatens artikel 5 skal medlemsstaterne samarbejde med Kommissionen og give den alle oplysninger, som er nødvendige, for at den kan opfylde sine forpligtelser i henhold til denne forordning;

¹¹ EFT

¹² EFT

¹³ EFT

- 6) den frist, inden for hvilken Kommissionen skal afslutte den foreløbige undersøgelse af anmeldte støtteforanstaltninger, bør fastsættes til to måneder; af hensyn til retssikkerheden afsluttes denne undersøgelse ved beslutning;
- 7) i alle tilfælde, hvor Kommissionen efter den foreløbige undersøgelse ikke kan konstatere, om en støtteforanstaltning er forenelig med fællesmarkedet, indledes den formelle undersøgelsesprocedure, for at Kommissionen kan få mulighed for at indsamle alle de oplysninger, den behøver for at kunne vurdere støttens forenelighed, og for at interesserede parter kan få mulighed for at fremsætte deres bemærkninger; interesserede parter kan bedst sikres inden for rammerne af den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2;
- 8) Kommissionen bør, efter at have taget stilling til de interesserede parter bemærkninger, afslutte sin undersøgelse med en beslutning, så snart eventuelle tvivls-spørgsmål er ryddet af vejen;
- 9) for at sikre, at statsstøttere reglerne anvendes korrekt og effektivt, bør Kommissionen have mulighed for at ophæve en beslutning, der var baseret på urigtige oplysninger;
- 10) for at sikre, at traktatens artikel 93 overholdes, herunder især anmeldelsespligten og standstill-klausulen i stk. 3 i samme artikel, bør Kommissionen undersøge alle tilfælde af ulovlig støtte; af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden bør der fastlægges regler for, hvilke procedurer der skal følges i sådanne tilfælde; når en medlemsstat ikke har overholdt anmeldelsespligten eller standstill-klausulen, bør Kommissionen ikke være bundet af tidsfrister;
- 11) i tilfælde af ulovlig støtte bør Kommissionen have ret til at indhente alle nødvendige oplysninger, som sætter den i stand til at træffe en beslutning og eventuelt omgående genskabe normale konkurrencevilkår; Kommissionen bør derfor have mulighed for at træffe foreløbige foranstaltninger over for den pågældende medlemsstat; disse foreløbige foranstaltninger kan tage form af påbud om oplysninger, påbud om indstilling og påbud om tilbagebetaling; overholdes et påbud om oplysninger ikke, bør Kommissionen have mulighed for at vedtage en beslutning på grundlag af de foreliggende oplysninger, og i tilfælde af manglende overholdelse af påbud om indstilling eller tilbagebetaling bør den have mulighed for at indbringe sagen direkte for EF-Domstolen i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 2, andet afsnit;
- 12) i tilfælde af ulovlig støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet, skal den effektive konkurrence genetableres; til det formål er det nødvendigt, at støtten, inklusive renter, omgående tilbagebetales; tilbagebetalingen bør ske i overensstemmelse med procedurerne i national ret; anvendelsen af de procedurer må ikke - ved at forhindre en omgående og effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutning - være til hinder for en genskabelse af normale konkurrencevilkår; retsmidlernes opsættende virkning under national ret kan bevirke at den omgående iværksættelse af beslutningen er umulig i praksis og vil bevirke at modtageren fortsætter med at modtage ulovlig støtte; for at sikre ligebehandling bør en beslutning om tilbagebetaling have samme virkning i alle medlemsstater; for at hele systemet med forudgående anmeldelse som fastsat i traktaten kan fungere effektivt og for at Kommissionens beslutning skal fungere efter hensigten, bør retsmidler i henhold til national ret derfor ikke have opsættende

virkning; dette skal ske uden præjudice for EF-Domstolens mulighed for at udsætte gennemførelsen af en beslutning i henhold til traktatens artikel 185;

- 13) misbrug af støtte kan påvirke det indre markeds funktion på samme måde som ulovlig støtte og bør derfor behandles efter samme procedure; i modsætning til ulovlig støtte er støtte, der eventuelt er misbrugt, støtte, som tidligere er godkendt af Kommissionen; indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure bør derfor ikke automatisk have opsættende virkning, og Kommissionen kan ikke anvende et påbud om tilbagebetaling i forbindelse med misbrug af støtte;
- 14) i henhold til traktatens artikel 93, stk. 1, skal Kommissionen sammen med medlemsstaterne foretage en løbende undersøgelse af alle eksisterende støtteordninger; af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden bør samarbejdet i henhold til denne artikel præciseres;
- 15) for at sikre, at eksisterende støtteordninger er forenelige med fællesmarkedet, og i medfør af traktatens artikel 93, stk. 1, foreslår Kommissionen passende foranstaltninger, når en eksisterende støtteordning ikke eller ikke længere er forenelig med fællesmarkedet, og indleder proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, hvis den pågældende medlemsstat nægter at gennemføre forslaget;
- 16) for at give Kommissionen mulighed for effektivt at kontrollere, om dens beslutninger overholdes, og for at lette samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne med det formål at foretage en løbende undersøgelse af de støtteordninger, der findes i medlemsstaterne, jf. traktatens artikel 93, stk. 1, er det nødvendigt at indføre en generel indberetningspligt med hensyn til alle eksisterende støtteordninger;
- 17) er Kommissionen i alvorlig tvivl om, hvorvidt dens beslutninger overholdes, bør den have yderligere instrumenter til rådighed, som sætter den i stand til at indhente de nødvendige oplysninger med henblik på at konstatere, om beslutningerne overholdes; til det formål er kontrolbesøg på stedet et hensigtsmæssigt instrument for så vidt angår betingede beslutninger; til samme formål og i overensstemmelse med traktatens artikel 5 samt subsidiaritetsprincippet som fastlagt i traktatens artikel 3 B bør Kommissionen have mulighed for at anmode om bistand fra kompetente nationale uafhængige tilsynsmyndigheder, som kan hjælpe Kommissionen med at konstatere, om betingede beslutninger, negative beslutninger, påbud om indstilling og påbud om tilbagebetaling overholdes;
- 18) af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden bør Kommissionens beslutninger stilles til rådighed for offentligheden, samtidig med at princippet om, at beslutninger i statsstøttesager er rettet til den pågældende medlemsstat, bevares; det er derfor nødvendigt at offentliggøre resuméer af alle beslutninger, som kan berøre de interesserede parter interesser, og at stille kopier af sådanne beslutninger til rådighed for interesserede parter; når Kommissionen stiller sine beslutninger til rådighed for offentligheden, skal den overholde reglerne om tavshedspligt, jf. traktatens artikel 214;
- 19) Kommissionen skal i nært samarbejde med medlemsstaterne kunne udstede gennemførelsesbestemmelser om de nærmere enkeltheder og andre aspekter af procedurerne i denne forordning; for at fremme samarbejdet mellem Kommissionen og

de kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør der nedsættes et rådgivende udvalg for statsstøtte, som skal høres, før Kommissionen udsteder bestemmelser i henhold til nærværende forordning -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I GENERELT

Artikel 1 Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) *Støtte*: Enhver foranstaltning, der opfylder alle kriterierne i traktatens artikel 92, stk. 1.
- b) *Eksisterende støtte*:
 - i) med forbehold af artikel 144 og 172 i akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse enhver form for støtte, der eksisterede inden traktatens ikrafttræden i den pågældende medlemsstat, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som var trådt i kraft før og omhandler betalinger efter traktatens ikrafttræden
 - ii) godkendt støtte, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som er godkendt af Kommissionen eller Rådet
 - iii) støtte, som anses for at være godkendt i henhold til artikel 4, stk. 6, i nærværende forordning.
- c) *Ny støtte*: Enhver støtte, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som ikke er eksisterende støtte, herunder ændringer i eksisterende støtte.
- d) *Støtteordning*: Enhver retsakt, på grundlag af hvilken der uden yderligere gennemførelsesforanstaltninger kan ydes individuel støtte til virksomheder, som inden for denne retsakt defineres generelt og abstrakt.
- e) *Individuel støtte*: Støtte, der ikke ydes på grundlag af en støtteordning, og anmeldelsespligtige støttetildelinger på grundlag af en støtteordning.
- f) *Ulovlig støtte*: Ny støtte, der er gennemført i strid med traktatens artikel 93, stk. 3.
- g) *Misbrug af støtte*: Støtte, som er trådt i kraft, ydet eller anvendt i strid med en beslutning vedtaget efter artikel 4, stk. 3, artikel 7, stk. 3 eller 4, og som ikke udgør ulovlig støtte.

- h) *Interesserede parter*: Alle medlemsstater og personer, virksomheder eller sammen-slutninger af virksomheder, hvis interesser måtte være berørt af den tildelte støtte, herunder navnlig den støttemodtagende virksomhed, konkurrerende virksomheder og erhvervsorganisationer.
- i) *Fuldstændig anmeldelse*: Anmeldelse, der opfylder kravene i artikel 2, stk. 2.

KAPITEL II PROCEDURE VEDRØRENDE ANMELDT STØTTE

Artikel 2

Anmeldelse af ny støtte

1. Medmindre andet er fastsat i forordninger udstedt i medfør af traktatens artikel 94 eller i medfør af andre relevante bestemmelser i traktaten, skal planer om at yde ny støtte anmeldes i tilstrækkelig god tid til Kommissionen af den pågældende medlemsstat.
2. I en anmeldelse skal den pågældende medlemsstat give alle nødvendige oplysninger, så Kommissionen bliver i stand til at vedtage en beslutning efter artikel 4 og 7 (fuldstændig anmeldelse).

Artikel 3

Standstill-klausul

Støtte, som skal anmeldes i medfør af artikel 2, stk. 1, må ikke gennemføres, før Kommissi-onen har vedtaget eller anses for at have vedtaget en beslutning, hvori den godkender en sådan støtte.

Artikel 4

Foreløbig undersøgelse af anmeldelsen og Kommissionens beslutninger

1. Kommissionen undersøger anmeldelsen straks ved modtagelsen. Medmindre andet er fastsat i artikel 8, vedtager Kommissionen en beslutning efter stk. 2, 3 eller 4 i nærvæ-ende artikel.
2. Konstaterer Kommissionen efter en foreløbig undersøgelse, at en anmeldt foranstaltning ikke udgør støtte, fastslår den dette ved beslutning.
3. Konstaterer Kommissionen efter en foreløbig undersøgelse, at en anmeldt foranstaltning ganske vist er omfattet af traktatens artikel 92, stk. 1, men ikke giver anledning til tvivl om, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den, at foranstaltningen er forenelig med fællesmarkedet (beslutning om ikke at gøre indsigelse). I beslutningen anføres, hvilken undtagelse i EF-traktaten, der er anvendt.
4. Konstaterer Kommissionen efter en foreløbig undersøgelse, at en anmeldt foranstaltning giver anledning til tvivl om, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den at indlede proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2 (beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure).

5. De beslutninger, der er omhandlet i stk. 2, 3 og 4, skal vedtages inden to måneder. Fristen løber fra dagen efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse. Fristen kan forlænges efter aftale mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat.
6. Har Kommissionen ikke vedtaget en beslutning i henhold til stk. 2, 3 eller 4 inden for fristen i stk. 5, anses støtten for at være godkendt af Kommissionen. Den pågældende medlemsstat kan derefter gennemføre de pågældende foranstaltninger efter i forvejen at have givet Kommissionen meddelelse herom, medmindre Kommissionen vedtager en beslutning i henhold til stk. 4 inden for en frist på 15 arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen.

Artikel 5

Begæring om oplysninger

1. Mener Kommissionen, at oplysninger, som den pågældende medlemsstat har indsendt i forbindelse med en foranstaltning, der er anmeldt efter artikel 2, er ufuldstændige, anmoder den om alle nødvendige yderligere oplysninger.
2. Hvis den pågældende medlemsstat ikke meddeler de krævede oplysninger inden udløbet af den af Kommissionen fastsatte frist, eller hvis oplysningerne er ufuldstændige, sender Kommissionen en rykkerskrivelse, hvori den giver en passende yderligere frist, inden for hvilken oplysningerne skal meddeles.
3. Anmeldelsen anses for at være trukket tilbage, hvis de krævede oplysninger ikke meddeles inden den for fastsatte frist, medmindre enten denne frist er blevet forlænget inden udløbet af den efter aftale mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat, eller den pågældende medlemsstat inden for den fastsatte frist i en behørigt begrundet anmodning beder Kommissionen om at anse anmeldelsen for at være fuldstændig, fordi de krævede oplysninger ikke findes eller allerede er meddelt. Hvis Kommissionen, efter at have modtaget en sådan anmodning, anser anmeldelsen for at være fuldstændig, underretter den medlemsstaten herom. I så fald løber fristen i artikel 4, stk. 5, fra dagen efter modtagelsen af anmodningen.

Artikel 6

Formel undersøgelsesprocedure

1. Beslutningen om at indlede proceduren efter artikel 4, stk. 4, skal sammenfatte de relevante faktiske og retlige spørgsmål, indeholde en foreløbig vurdering fra Kommissionens side med hensyn til støttekarakteren af den påtænkte foranstaltning og anføre, om der er tvivl om, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet. I beslutningen skal den pågældende medlemsstat og andre interesserede parter opfordres til at fremsætte bemærkninger inden for en nærmere fastsat frist, der normalt ikke må overstige en måned. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen forlænge denne frist.
2. De modtagne bemærkninger videregives til den pågældende medlemsstat. Hvis en interesseret part kræver det, må dens identitet ikke meddeles den pågældende medlemsstat. Den pågældende medlemsstat kan besvare de fremsatte bemærkninger inden for en nærmere fastsat frist, der normalt ikke må overstige en måned. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen forlænge denne frist.

Artikel 7

Kommissionens beslutninger om at afslutte den formelle undersøgelsesprocedure

1. Den formelle undersøgelsesprocedure afsluttes ved beslutning i overensstemmelse med stk. 2-5, jf. dog artikel 8.
2. Finder Kommissionen, at den anmeldte foranstaltning, eventuelt efter at den pågældende medlemsstat har foretaget ændringer, ikke udgør støtte, fastslår den dette ved beslutning.
3. Finder Kommissionen, at tvivlen om, hvorvidt den anmeldte foranstaltning er forenelig med fællesmarkedet, eventuelt efter at den pågældende medlemsstat har foretaget ændringer, er fjernet, vedtager den en beslutning, hvorved den erklærer støtten for forenelig med fællesmarkedet (positiv beslutning). I beslutningen anføres, hvilken undtagelse i EF-traktaten, der er anvendt.
4. Kommissionen kan til en positiv beslutning knytte betingelser, hvorved støtte anses for at være forenelig med fællesmarkedet, og påbud, hvorved den kan overvåge, om beslutningen overholdes (betinget beslutning).
5. Finder Kommissionen, at den anmeldte foranstaltning ikke er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den, at foranstaltningen ikke må gennemføres (negativ beslutning).
6. Beslutningerne efter stk. 2, 3, 4 og 5 skal vedtages, så snart den tvivl, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, er fjernet.

Artikel 8

Tilbagetrækning af en anmeldelse

1. Den pågældende medlemsstat kan trække anmeldelsen som omhandlet i artikel 2 tilbage, inden Kommissionen har vedtaget en beslutning efter artikel 4, stk. 2 eller 3, eller artikel 7.
2. Har Kommissionen indledt den formelle undersøgelsesprocedure, afslutter Kommissionen den.

Artikel 9

Ophævelse af en beslutning

Kommissionen kan ophæve en beslutning vedtaget efter artikel 4, stk. 2 eller 3, og artikel 7, stk. 2, 3, 4 eller 5, hvis den var baseret på urigtige oplysninger, som blev indsendt under proceduren, og som var af afgørende betydning for beslutningen. Kommissionen kan indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter artikel 4, stk. 4. Artikel 6, 7 og 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 14 finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL III

PROCEDURE VEDRØRENDE ULOVLIG STØTTE

Artikel 10

Undersøgelse, begæring om oplysninger og påbud om oplysninger

1. Er Kommissionen kommet i besiddelse af oplysninger om en eventuel ulovlig støtte, undersøger den omgående oplysningerne, uanset kilden til disse oplysninger.
2. Om nødvendigt fremsætter den en begæring om oplysninger over for den pågældende medlemsstat. Artikel 2, stk. 2, og artikel 5, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.
3. Hvis den pågældende medlemsstat på trods af en rykkerskrivelse efter artikel 5, stk. 2, ikke meddeler de krævede oplysninger inden udløbet af den af Kommissionen fastsat frist, eller hvis oplysningerne er ufuldstændige, fremsætter Kommissionen krav om oplysningerne i form af beslutning (påbud om oplysninger). Beslutningen skal angive, hvilke oplysninger der kræves, og fastsætte en passende frist for deres afgivelse.

Artikel 11

Påbud om indstilling af støtteforanstaltninger eller foreløbig tilbagebetaling af støtte

1. Efter at have givet den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger kan Kommissionen vedtage en beslutning, hvori den påbyder medlemsstaten at indstille eventuelle ulovlige støtteforanstaltninger, indtil Kommissionen har vedtaget en beslutning om, hvorvidt støtten er forenelig med fællesmarkedet (påbud om indstilling).
2. Efter at have givet den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger kan Kommissionen vedtage en beslutning, hvori den påbyder medlemsstaten foreløbigt at kræve eventuel ulovlig støtte tilbagebetalt, indtil Kommissionen har vedtaget en beslutning om, hvorvidt støtten er forenelig med fællesmarkedet (påbud om tilbagebetaling). Tilbagebetalingen skal ske efter proceduren i artikel 14, stk. 2 og 3.

Artikel 12

Manglende overholdelse af en beslutning om et påbud

Retter medlemsstaten sig ikke efter en beslutning om påbud som omhandlet i artikel 11, kan Kommissionen, samtidig med at den undersøger sagens fakta på grundlag af de foreliggende oplysninger, indbringe sagen direkte for Domstolen og anmode om, at den manglende overholdelse af påbuddet erklæres for en overtrædelse af traktaten.

Artikel 13

Kommissionens beslutninger

1. Undersøgelsen af en eventuel ulovlig støtteforanstaltning resulterer i en beslutning vedtaget efter artikel 4, stk. 2, 3 eller 4. I sidstnævnte tilfælde afsluttes proceduren ved en beslutning vedtaget efter artikel 7. Overholder medlemsstaten ikke et påbud om oplysninger, vedtages beslutningen på grundlag af de foreliggende oplysninger.

2. I tilfælde af en eventuel ulovlig støtteforanstaltning er Kommissionen ikke bundet af den tidsfrist, der er anført i artikel 4, stk. 5.
3. Artikel 9 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 14

Tilbagebetaling af støtte

1. I negative beslutninger om ulovlig støtte bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren (beslutning om tilbagebetaling).
2. Den støtte, der skal tilbagebetales i medfør af en beslutning om tilbagebetaling, skal indeholde renter beregnet på grundlag af en passende sats, der fastsættes af Kommissionen. Renterne betales fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte var til støttemodtagerens rådighed, og indtil den tilbagebetales.
3. Uden præjudice til EF-Domstolens kendelse efter traktatens artikel 185 skal tilbagebetalingen ske omgående og i overensstemmelse med gældende procedurer i den pågældende medlemsstats nationale ret, for så vidt som disse giver mulighed for omgående og effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutning. Retsmidler i henhold til national ret har ikke opsættende virkning.

KAPITEL IV

PROCEDURE VEDRØRENDE MISBRUG AF STØTTE

Artikel 15

Misbrug af støtte

I tilfælde af misbrug af støtte kan Kommissionen indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter artikel 4, stk. 4, dog med forbehold af artikel 22. Artikel 6, 7, 9, 10, 11, stk. 1, og artikel 14 finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL V

PROCEDURE VEDRØRENDE EKSISTERENDE STØTTEORDNINGER

Artikel 16

Samarbejde efter traktatens artikel 93, stk. 1

1. I forbindelse med undersøgelsen af eksisterende støtteordninger i henhold til traktatens artikel 93, stk. 1, indhenter Kommissionen alle nødvendige oplysninger hos den pågældende medlemsstat.
2. Finder Kommissionen, at en støtteordning ikke eller ikke længere er forenelig med fællesmarkedet, underretter den den pågældende medlemsstat om sin foreløbige undersøgelse og giver den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist på en måned. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen forlænge denne frist.

Artikel 17

Forslag om passende foranstaltninger

Finder Kommissionen på baggrund af de oplysninger, medlemsstaten har indsendt i henhold til artikel 16, at den eksisterende støtteordning ikke eller ikke længere er forenelig med fællesmarkedet, fremsætter den en henstilling, hvori den foreslår den pågældende medlemsstat passende foranstaltninger. Henstillingen kan navnlig gå ud på at:

- a) ændre støtteordningen i realiteten,
- b) indføre proceduremæssige krav, eller
- c) ophæve støtteordningen.

Artikel 18

Juridiske konsekvenser af et forslag om passende foranstaltninger

1. Hvis den pågældende medlemsstat accepterer de foreslåede foranstaltninger og underretter Kommissionen herom, tager Kommissionen dette til efterretning. Medlemsstaten er bundet af sin beslutning om at acceptere at gennemføre de passende foranstaltninger.
2. Hvis den pågældende medlemsstat ikke accepterer de foreslåede foranstaltninger, og Kommissionen under hensyntagen til den pågældende medlemsstats argumenter stadig er af den opfattelse, at de passende foranstaltninger er nødvendige, indleder den proceduren efter artikel 4, stk. 4. Artikel 6, 7 og 9 finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL VI OVERVÅGNING

Artikel 19

Årlige rapporter

1. Medlemsstaterne aflægger årlige rapporter til Kommissionen om alle eksisterende støtteordninger, for hvilke der ikke gælder nogen særlig indberetningspligt i henhold til en betinget beslutning vedtaget efter artikel 7, stk. 4.
2. Hvis den pågældende medlemsstat på trods af en rykkerskrivelse undlader at indsende en årlig rapport, kan Kommissionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 17 med hensyn til den pågældende støtteordning.

Artikel 20

Kontrol på stedet

1. I tilfælde, hvor Kommissionen er i alvorlig tvivl om, hvorvidt betingede beslutninger vedtaget efter artikel 7, stk. 4, overholdes, skal den pågældende medlemsstat tillade Kommissionen at aflægge kontrolbesøg på stedet.
2. Kommissionens repræsentanter har - afhængig af betingelserne i den pågældende betingede beslutning - beføjelse til:

- a) at få adgang til den pågældende virksomheds lokaler og grunde
- b) at kræve mundtlige forklaringer på stedet
- c) at kontrollere bøger og andre forretningspapirer samt tage afskrifter eller anmode om afskrifter.

Kommissionen kan om nødvendigt bistås af uafhængige eksperter.

- 3. Kommissionen skal med passende varsel give den pågældende medlemsstat skriftlig underretning om kontrolbesøget på stedet og om de dertil bemyndigede repræsentanternes og eksperternes identitet. Har medlemsstaten behørigt begrundede indvendinger imod Kommissionens valg af eksperter, udpeges eksperterne efter aftale med medlemsstaten. De tjenestemænd i Kommissionen og de eksperter, der er bemyndiget til at gennemføre kontrollen på stedet, skal fremvise en skriftlig fuldmagt, hvori genstanden for og formålet med besøget er nærmere angivet.
- 4. Repræsentanter for myndighederne i den medlemsstat, inden for hvis område kontrolbesøget skal aflægges, kan efter medlemsstatens eller Kommissionens anmodning bistå ved gennemførelsen af kontrolbesøget.
- 5. Modsætter en virksomhed sig et kontrolbesøg, der er påbudt i henhold til denne artikel, yder den pågældende medlemsstat Kommissionens bemyndigede repræsentanter og eksperter den fornødne støtte til løsning af deres opgaver. Til dette formål træffer medlemsstaterne efter samråd med Kommissionen de nødvendige foranstaltninger inden et år efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 21

Samarbejde med nationale uafhængige tilsynsmyndigheder

- 1. I tilfælde, hvor Kommissionen er i alvorlig tvivl om, hvorvidt betingede beslutninger vedtaget efter artikel 7, stk. 4, negative beslutninger vedtaget efter henholdsvis artikel 7, stk. 5, og artikel 7, stk. 5, i forbindelse med artikel 14, stk. 1, påbud om indstilling efter artikel 11, stk. 1, og påbud om tilbagebetaling efter artikel 11, stk. 2, overholdes, kan den opfordre den kompetente nationale uafhængige tilsynsmyndighed til at aflægge rapport til Kommissionen om gennemførelsen af den pågældende beslutning.
- 2. Medlemsstaten meddeler Kommissionen, hvilken national uafhængig tilsynsmyndighed den har udpeget med henblik på samarbejdsproceduren. For at give tilsynsmyndigheden mulighed for at indhente alle nødvendige oplysninger og aflægge rapport til Kommissionen træffer medlemsstaten efter samråd med Kommissionen de nødvendige foranstaltninger inden et år efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 22
Manglende overholdelse

1. Retter den pågældende medlemsstat sig ikke efter betingede eller negative beslutninger, navnlig i sager, der henvises til i artikel 14, kan Kommissionen indbringe sagen direkte for Domstolen i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 2.
2. Finder Kommissionen, at den pågældende medlemsstat ikke har efterkommet Domstolens dom, kan den forfølge sagen i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 171.

KAPITEL VII
FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 23
Tavshedspligt

Kommissionen og medlemsstaterne, Kommissionens og medlemsstaternes bemyndigede repræsentanter samt uafhængige eksperter udpeget af Kommissionen må ikke give oplysninger om forhold, som er undergivet tavshedspligt, og som de får kendskab til i medfør af denne forordning.

Artikel 24
Modtagere af beslutninger

Beslutninger vedtaget i medfør af kapitel II, III, IV, V og VI rettes til den pågældende medlemsstat. Kommissionen meddeler straks disse beslutninger til den pågældende medlemsstat.

Artikel 25
Underretning af interesserede parter og offentliggørelse af beslutninger

1. Kommissionen sender en kopi af en beslutning vedtaget i henhold til artikel 7 til alle interesserede parter, som har fremsat bemærkninger i henhold til artikel 6, og til enhver modtager af individuel støtte.
2. Kommissionen offentliggør et resumé af de beslutninger, den vedtager i henhold til artikel 4, stk. 2, og 3, artikel 7, stk. 2 - 5, og artikel 17 i forbindelse med artikel 18, stk. 1, i De Europæiske Fællesskabers Tidende. I meddelelsen om resuméet skal der gøres opmærksom på, at det er muligt at få en kopi af beslutningen i dens autentiske udgave(r).
3. Kommissionen skal i De Europæiske Fællesskabers Tidende offentliggøre de beslutninger, den træffer i henhold til artikel 4, stk. 4, i deres autentiske udgave(r). Den skal endvidere på de andre officielle fællesskabssprog offentliggøre et resumé af disse beslutninger. Med henblik på fremsættelse af bemærkninger i henhold til artikel 6 kan der anmodes om en kopi af beslutningen på ethvert officielt fællesskabssprog inden for en frist på 15 arbejdsdage efter offentliggørelsen af resuméet.
4. I forbindelse med artikel 4, stk. 6, og artikel 8, stk. 2, offentliggøres der en kort meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

5. Rådet offentliggør beslutninger vedtaget i henhold til artikel 93, stk. 2, tredje afsnit, i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 26

Gennemførelsesbestemmelser

Når Kommissionen handler i overensstemmelse med proceduren i artikel 27, er den bemyndiget til at udstøde gennemførelsesbestemmelser om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med anmeldelser, om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med årlige rapporter, om frister og udregning af frister samt om den i artikel 14, stk. 2 omhandlede rentesats.

Artikel 27

Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte

1. Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg for statsstøtte, herefter benævnt udvalget, der består af medlemsstaternes repræsentanter, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til artikel 26. Udvalget afgiver en udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvordan den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 28

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

ISSN 0254-1459

KOM(98) 73 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

01 06 13 05

Katalognummer : CB-CO-98-084-DA-C

ISBN 92-78-31072-7

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg